

ZAHTEVAJO MILIJARDO ZA OBOROŽEVANJE

"Potrebno je, da naša armada in mornarica dosežeta absolutni minimum, kot ga zahteva proračunski biroj," pravi kongresnik.

WASHINGTON, dne 9. marca. — Najnovejša evropska politična kriza, ki jo je izzval nemški diktator Hitler, ko je poslal vojaštvo v demilitarizirano rensko zono, je prila prav za govornikom največjega oboroževalnega programa v zgodovini Amerike v mirni dobi, da bodo lažje pripravili kongres, da bo odobril ogromne armadne in mornariške apropiacije v skupnem znesku nad milijardo dolarjev. Glover H. Cary, demokratski kongresnik iz Kentuckyja in predsednik apropiacijskega pododseka nižje kongresne zbornice, ki ima v rokah apropiacijsko predlogo, ki določa 549 milijonov za vojno morinarico v l. 1937, je dejal v zvezi s kritičnimi dogodki v Nemčiji in na Japonskem, da je "v teh časih potrebno, da naša armada in mornarica dosežeta absolutni minimum, kot ga zahteva proračunski biroj", z drugimi besedami, da se je treba oborožiti do zob. Caryjeva predloga vsebuje med drugim določitev fondov za zgraditev 333 bojnih letal, 12 torpedorušilcev, 6 submarinov in druge. Kongres jo bo dobil v roke prihodni teden.

Odgovorne priče iz krogov mornariške visoke komande so, kakor se razume, povedale o njenemu pododseku nižje zbornice, da je mornarica pripravljena začeti z gradnjo največjih bojnih ladij na svetu, ako se bo londonska pomorska konferenca izjalovila.

Caryjeve zahteve so prišle kmalu potem, ko je nižja kongresna zbornica sprejela z ogromno večino armadno apropiacijsko predlogo, ki določa 545 milijonov za ameriško armado v l. 1937, v kar je vključenih sedem in pol milijona za obrambne projekte na pacifiški obali, na otočju Havaj in v panamski kanalski zoni. To so največje apropiacije za ameriško armado v mirnem času.

IZPOPOLNJENE VOJAŠKE PUŠKE

WASHINGTON. — Ameriška armada bo dobila izpopolnjene infanterijske puške, ki ne bodo pri streljanju poznale takozvane povratnega odboja, zaradi katerega je že marsikateri vojak bolela rama od sunkov puškega kopita. Poizkusi so pokazali, da se da vsled tega z novo puško streljati 50 odstotkov točneje kot s staro. Kar je vsekakor razveseljiva novica za vse tiste, ki bodo v prihodnji vojni za tarčo tem izboljšanim puškam...

Seja Prosvet. kluba SND

V sredo, 11. marca, ob 8. uri zvečer se vrši redna seja Prosvetnega kluba S. N. Doma, v starem poslopju, dvorana št. 4. Opozarjam vse društvene zastopnike, ki ste izvoljeni v Prosvetni klub SND, da se seje gotovo udeležite. Ukreniti je več jako važnih stvari. — E. Goršak, tajnik.

O čem se današnje Američanke največ pomenkujejo?

NEW YORK. — Margery Wilson, ki vodi korespondenčno dopisno solo za ženske v New Yorku, je te dni objavila rezultate nekake "konverzacijske izkušnje", kateri se je prostovoljno podvrglo okrog 10 tisoč žensk vseh slojev in krajev širom Amerike.

Če verjameмо Miss Wilsonovi oz. njenim dognanjem, tedaj povprečne ameriške mladenke med 17. in 20. letom govore predvsem o moških, šminkanju, kinu in šoli, med 20. in 30. letom pa polagoma dosežejo listo petnajstih predmetov, o katerih se lahko inteligentno pogovarjajo. Med predmeti pogovora, ki jih povprečna dozorla Američanka prilično inteligentno obvlada, so po dognanju Wilsonove dom, obleke, družina, moštvo, ljubezen, lepota, moški, sport, kino in igre, reduciranje telesne teže, živila, knjige, denar, poceni kupovanje in zločini. Med predmeti, ki so se izgubili iz "konverzacijskega vokabularja" povprečne Američanke, so po navedbah Wilsonove otroci, spolne zadeve, pijača, igranje "brida" in gospodinjstvo. Predmeti za pogovor, ki so po njenem mnenju postali tekom zadnjih treh let bolj popularni, tako med moškimi kot ženskami, so letalstvo, prehrana, prihodnja vojna, politika, moderna umetnost in Shirley Temple.

ŽENSKAM PRIMANJKUJE — ŽENSKOSTI?

HOLLYWOOD. — Znana filmska igralka Dolores Del Rio pravi, da kar moderne Američanke potrebujejo najbolj, je več — ženskosti. Črnooka igralka meni, da se je povprečna Američanka odrekla svojemu najučinkovitejšemu orožju, namreč ženskosti in da je moderna žena še najbolj uspeha v opijem pomenanju slabših moških lastnosti. Med ženske, ki so po njenem prepričanju tip žena, ki so resnično ženske, prištevata Ruth Bryan Owen, ameriško poslanko na Danskem, pokojno francosko znanstvenico madame Curie, hollywoodsko scenaristko Frances Marion, teniško igralko Helen Wills Moody, filmsko igralko Normo Shaerer in lady Mendl iz Londona, o katerih pravi, da so bile vse zelo uspešne v poslovnem, znanstvenem ali umetniškem svetu, da pa so vedno ostale "predvsem ženske".

Po nesreči ubil sina

Joseph Malafa, ki živi na E. 54. cesti, je sinoči po nesreči ustrelil svojega 6-letnega sina Richarda, ko je obračal v roki revolver, o katerem ni vedel, da je bil nabit. Mali Richard je bil našel torbico za samokres, jo prinesel pokazat očetu, ki se je nato domislil, da ima nekje star samokres, ga polskal, vzletel v roke, in predno je vedel, je počilo in sinko je bil mrtev. Krogla mu je šla skozi srce.

Samomor zaradi brezposelnosti

V nedeljo se je obesil v svojem domu na 1344 E. 90. St. John Tamtus, star 40 let, ki je bil na relifu in je zadnje čase obupal zaradi dolgotrajne brezposelnosti. 25-letna Mrs. Woznicki z 8217 Pulaski Ave. pa si je že tretjič poskusila vzeti življenje s strupom, ker je njen mož brez dela, a so jo rešili.

"Hitler blufa," pravi angleški vojaški izvedenec

"Vojne ne bo, ker Nemčija ni ekonomsko pripravljena zanjo. Hitler se ne more ustaviti."

Angleški polkovnik William Stewart-Roddie, bivši član zavezniške komisije, ki je po svetovni vojni izvedla razorožitev Nemčije, in ki je sinoči predaval v Severance Hallu v Clevelandu, je mnenja, da Adolf Hitler enostavno blufa in da za enkrat še ne bo prišlo do nobene vojne v Evropi. Roddie, ki je med svetovno vojno služil na zapadni fronti ter je bil tam nevarno ranjen, pravi, da do vojne ne more priti, ker Nemčija ni pripravljena ekonomsko za kaj takega, vsled česar kaj takega tudi še ne more tvegati, poleg tega pa bi naletel vsak tak poizkus na solidarni odpor večine evropskih držav. O nemških militaristih je rekel, da bi si sami gotovo ne upali iti tako daleč, kakor je šel Hitler, ker se dobro zavedajo, da Nemčija ekonomsko ni pripravljena za vojno in ker vedo iz izkušenj v svetovni vojni, da se Nemčija v sedanjih razmerah ne more spustiti v vojno s svojimi sosedi. Roddievo mnenje je, da bodo nemški generali verjetno pustili Hitlerju prosto pot, "dokler se ne bo razpočil kakor mehur iz milnice", nakar bodo vzeli vajeti v svoje roke.

O Hitlerju je izjavil, da se ne more več ustaviti. "To je usoda vseh diktatorjev", je dejal. "Diktator mora iti vedno naprej in se ne more ustaviti. On mora neprenehoma inspirirati ljudstvo, kar stori s tem, da buja v njih občutek lastne važnosti. To je kakor mamilo, ki ga jim ne sme nehati dajati, ker bi bilo nevarno, ker ljudem ne more dati obleke, hrane in drugih potrebnih dobrin. Zaradi Porenja Nemci ne bodo ekonomsko prav nič na boljšem. Mussolini se je znašel v enakem precepju, kar ga je pognalo v etiopijsko podvzetje. Hitlerja je enaka zagata zdaj v poresko avanturo. Če se mu posreči njegov namen, potem bo njegova prihodnja poteza korak preko avstrijske meje. V tem slučaju pa je treba resno razmišljati o stališču, ki bi ga zavzela Italija."

NEMŠKI ŠPIJON OB- SOJEN

LONDON. — Porota je spoznala za krivega špijona nemškega advokata dr. Hermana Goetza, ki so ga bili zasačili, ko je delal skico nekega angleškega armadnega letališča. Goetz je bil obsojen na štiri leta zapor.

"Politično čiščenje"

Miles Evans, direktor javne postrežbe v Clevelandu, namestnik dnevi odpuštili iz mestne službe okrog 700 delavcev, ki so prišli do mestnih služb po posredovanju kouncilmanov Finklea, Bundija, Payneja in Hubarda, ki so izgubili svojo politično veljavo, vsled česar bodo njihovi varovanci zdaj ob delo, na njihovo mesto pa bodo prišli pristajši Burtonove administracije.

Direktorska seja

Danes zvečer se vrši redna seja direktorja S. N. D. pričetek ob 8. uri. Prošeni so vsi direktorji, da se gotovo vdeležijo. — John Tavčar, taj.

ZADNJE VESTI

DELAVSKI AGITATOR OPROŠČEN

LORAIN, O. — Sodnik Duffy je oprostil Johna Marinčiča iz Clevelanda, ki je bil prijet v Lorainu, ko je delil letake organizacije I. W. W., s katerimi se je pozivalo delavce pri Dangler Stove Co. v Lorainu, da se organizirajo v unijo. Marinčič je bil obtožen "kaljenja javnega miru". Sodnik je dejal, da politične in civilne organizacije, torej tudi delavske, lahko delijo letake brez posebnega dovoljenja.

IZGREDI NA ŠPANSKEM

CADIZ, Španija. — V nedeljo so bili tukaj veliki izgredi levicarskih množic, ki so napadle baje tudi devet katoliških cerkva in samostanov ter povzročili tudi drugo škodo. Demonstranti, ki so praznovali minulo levicarsko zmago na volišču, so demonstrirali ves dan in so bile oblasti pri tem brez moči.

MONGOLSKO MESTO ZASEDENO

SHANGHAI. — Kitajski viri poročajo, da je oddelek mančukujškega vojaštva zasedel mesto Pilingniao, glavno mesto kitajske Zunanje Mongolije, s čemer je bila potegnjena japonska interesna sfera med sovjetsko Rusijo in Kitajsko za nadaljnih 200 milj proti zapadu.

VARŠAVSKA ŽIDA UBITA

VARŠAVA. — V mestu Prsytyk v okraju Radom so ponovno izbruhnili protizidovski izgredi, pri čemer sta bila dva žida ubita, štirje pa resno ranjeni. Izgredi so posledica protizidovske bojkotne kampanje Endekove protisemitske stranke.

FORMIRANJE GRŠKE VLADE

ATENE. — Venizelistični voditelj Themistokles Sophoulis, kateremu je kralj Jurij poveril sestavo nove vlade, je včeraj sporočil kralju, da poverjen naloge ne more izvršiti zaradi opozicije liberalcev. Kralj je nato poveril sestavo nove vlade monarhističnemu voditelju Panayotiju Tsaldarisu.

TORNADO V FLORIDI

MIAMI, Fla. — Sinoči je divjal tukaj hud tornado, ki je podiral drevesa in odnašal strehe in tekom katerega je bilo ranjenih najmanj 25 oseb. Tornado je povzročil občutno materialno škodo.

SENATORJEVA SUKNJA UKRADENA

WASHINGTON. — Demokratskemu senatorju Carterju Glassu iz Virginije je bila sinoči ukradena njegova fina, z drago kožuho podložena suknja, za katero je plačal dva tisoč in šest sto dolarjev. Tat mu jo je odnesel iz njegovega stanovanja v hotelu.

UBIL SINA IN SEBE

CANTON, O. — Frank Loew, 37-letni delavec v tovarni Republic Steel Co., ki ga je njegova žena tožila za razpoko, je včeraj popoldne ustrelil svojega 6-letnega sina Wilburja, dočim mu je 11-letna hči ušla. Mož se je nato zabarikadiriral v svoji hiši, ko pa je prišla policija, je ustrelil še sebe. Oče in sin sta mrtva.

Coughlin in "rdeča kuga radikalizma"

DETROIT. — Radijski župnik Charles E. Coughlin je v svojem nedeljskem radijskem govoru udaril po "rdeči kugi" komunizma v Ameriki, o katerem je dejal, da je produkt modernega kapitalizma, dalje, da je treba računati z njim kot z dovršenim dejstvom in da bi bil edini način, po katerem bi se ustavilo "po-hod Marksa, Lenina, Trockija in Stalina", ki ga imenuje "rdečo kugo radikalizma", da bi se pre-skrbelo ljudem poštene dohodke. "Zakaj ne bi izbrisali rdečo kugo brezposelnosti, kakor smo odpravili belo kugo sušice?" je grmel Coughlin, ki je dejal, da sta se industrija in finančni kapital združila proti komunistom in se poslužujeta pri tem deportacij, industrijskih vohunov in pri tem povzdujeta celo zaletavanje v rdečkarje kot patriotične čine. Coughlin je tudi izjavil, da bo njegova Unija za socialno pravičnost podpirala samo kandidat, ki bodo naklonjeni njenemu programu, pa bili republikanci ali demokrati. Med prijatelji svojega gibanja je Coughlin imenoval tudi clevelandškega kongresnika Martina Sweeneyja.

"Rekli bi..."

"... Masaryk je, rekli bi, najbolj spoštovan državnik v Evropi," piše sosed A. D. v svojem poročilu o proslavi 86-letnice rojstva vpokojenega prvega predsednika Češko-Slovaške Masaryku. "Rekli bi..." Pa se res razkoračimo! Da je Masaryk najbolj spoštovan državnik v Evropi in da je spoštovan predvsem zaradi tega, ker je bil vedno in povsod odločen borec za demokracijo, za človeške pravice, je namreč za nas dejstvo, ki je znano tudi šolarjem. Vsak "rekli bi," da je to, je prav tako odveč, kakor če bi zapisali: "Rekli bi, da je sol slana..."

Demokratije in Mrs. Roosevelt

Clevelandске mašinske demokratije so se zavzele, da mora mašinski boss Burr Gongwer na vsak način dobiti blagoslov Rooseveltove administracije za delegata na narodni konvenciji v Philadelphiji, če ga ne dobi, hodo pa jutri bojkotirale Mrs. Roosevelt, ko bo slednja govorila v Clevelandu. Pa ne samo to — če Gongwer ne bo dosegel zahtevanega, tedaj bo cleveland-ska demokratska mašina v novembu delala proti Rooseveltovi izvolitvi.

Borcu za demokracijo na čast

Clevelandski Čehi in Slovaki so preteklo nedeljo svečano proslavili 86-letnico rojstva velikega sina češkega naroda, svetovno znanega učenjaka, politika in boreca za demokracijo Tomaža Masaryka, ki je do pred kratkim vodil krmilo mlade čehoslovaške republike kot njen prvi predsednik. Na sporedu je bil tudi enourni radijski program, tekom katerega se je proslavilo rojstni dan odličnega državnika z godbo in govori.

Seja društva "V boj"

Člane društva "V Boj", št. 52, SNPJ se opozarja na izredno sejo, ki se vrši nočjo ob 8. uri v navadnih prostorih. — Tajnik.

Smrtna kosa

Danes je preminul rojak John Dejak, 14207 Thames Ave., ki je bil včeraj odpeljan v bolnico. Podrobnosti poročamo jutri.

Angleški zunanji minister razočaral Francijo

Nemčijo je sicer posvaril, toda v tonu, ki se zdi pomirjevalen. Rusija, Poljska, Mala antanta in Belgija podpirajo Francijo.

Panika med vlagatelji v obmejnih krajih zaradi vojaških aktivnosti.

PARIZ, dne 10. marca (zadnja vest). — Vladi Francije in Velike Britanije se očitno ne bosta mogli sporazumeti glede akcije proti Nemčiji, kajti dočim je Francija za stroge ukrepe proti prelomiteljici lokarnskega pakta, pa je zavzela Velika Britanija pomirjevalno stališče. Francoski zunanji minister je izjavil po sestanku zastopnikov držav, ki so podpisale lokarnsko pogodbo, da se ne bo sklepalo o skupnem nastopu, dokler se ne sestane svet Lige narodov, ki se bo sestel jutri v Zenevi, da bo razpravljalo o italijansko - etiopijski zadevi in o krizi, ki jo je izzval Hitler. Flandin ni mogel pridobiti britiške vlade za svoj program štirih točk, ki bi pomenil ultimatum nemški vladi, in če bi Hitler ne hotel izprazniti Porenja, bi Francija in Velika Britanija odpoklicale svoje poslane iz Berlina.

ITALIJANI DALJE PRODIRAJO V ETIJOPIJO

ASMARA, Ital. Eritreja. — Italijanske fašistovske čete so včeraj zabile fašistovsko zagovzdo še globlje v Etiopijo, ko so Mussolinijeve črnosrajčne legije začele zopet prodirati vzdolž severne fronte ter zasedle nove pozicije. V akciji so bila tudi bombna in poizvedovalna letala. Italijanska letala so tudi metala živež in druge potrebščine brigadi domačinskih vojakov iz Eritreje, ki je v soboto prestopila reko Takkaze. Italijanske čete prodirajo proti okrožju jezera Tane, ki se nahaja v območju interesne sfere Velike Britanije.

HITLER PRIPRAVLJEN NA ODPOR

KOLIN, Nemčija (Porenje). — Inozemci, ki žive tukaj, pravijo, da se je Hitler dobro pripravil za odpor v slučaju potrebe. V Porenje je vkorakalo okrog 30 tisoč vojakov in pod okriljem noči so spravili v bližino mesta tudi topove težkega kalibra, ki pa so jih varno prikrili radovednim očem. Javno je lahko videti zgolj lahke topove in protiletalske baterije. Armadni častniki menijo, da je to bilo potrebno iz taktičnih razlogov, ako bi Francozi in Belgijci poskusili okupirati Porenje.

INOZEMSKO ŽGANJE

WASHINGTON. — Ameriški potniki, ki se vračajo iz inozemstva, lahko prinesejo s seboj največ en galon inozemskega žganja carine prosto. Tako je izjavil upravitelj zvezne alkoholne administracije v Washingtonu.

Adamič v Clevelandu

Po telefonu se je danes oglašil znani pisatelj Mr. Louis Adamič, ki je danes prisel v Cleveland. Mr. Adamič bo prihodnji petek predaval v bližnjem mestu Berea.

Spomladanske obleke

Beno B. Leustig, 1034 Addison Rd., priporoča ženam, da naj se oglasijo pri njem, ako hočejo kupiti suknje ali obleke direktno iz tovarne in to po nižjih cenah.

V bolnici

Mrs. Matilda Tomsich, 1244 East 172 St., se nahaja v Mt. Sinai bolnici, kjer je bila operirana na slepiču. Prijateljce jo lahko obiščejo, mi ji pa želimo, da kmalu okrevi.

Novi naslov

Dobro poznani godbenik Louis Sadar se je preselil z 1004 East 72 St. na 1096 East 71 St.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV FTG. & PUB. CO.
6231 ST. CLAIR AVE.—Henderson 5811
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
VATRO J. GRILL, Editor

Pa raznašalci v Clevelandu, za celo leto\$5.50
za 6 mesecev\$3.00; za 3 mesece\$1.50
Po pošti v Clevelandu za celo leto\$6.00
za 6 mesecev\$3.25; za 3 mesece\$1.60
Za Zedinjene države in Kanado za celo leto\$4.50
za 6 mesecev\$2.50; za 3 mesece\$1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države
za 6 mesecev\$4.00; za celo leto\$8.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918
at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the
Act of Congress of March 3rd, 1879

104

NOVA POLITIČNA ZMEŠNJAVA V EVROPI

Ko so l. 1919 zmagoviti zavezniki diktirali poraženi Nemčiji poniževalni mir, ki ga je morala slednja podpisati po znanem receptu: hočeš ali ne — moraš! so razsodni in dalekovidni ljudje zaman opozarjali zavezniške državnike, v prvi vrsti neizprosne Clemenceu-ja, da je bila njihova mirovna politika docela zgrešena in da je nemogoče držati tako velik, industrijsko razvit in nacionalno zaveden narod trajno pod železno peto represalij ter ga zapostavljati in mu narekovati, kaj sme in česa ne sme storiti. Hoteč napraviti Nemčijo za zmerom neškodljivo, so ji ti slepi državniki vsilili mirovno pogodbo, ki je v Nemcih vzbujala mogočen odpor in mržnjo proti sedem, mržnjo, ki je naposled dobila svojega preroka v Hitlerju in njegovem nacizmu.

Dokler je bila v Nemčiji na krmilu demokracija, bi bili zavezniki lahko popravili grehe, storjene l. 1919 v Versailles, in Hitlerjev ekstremni nacionalizem bi se ne bil mogel razmahniti. Toda zavezniki niso hoteli biti ne realisti niti pravični, prokletstva versajskega mira niso hoteli dvigniti z ramen zapostavljane mlade nemške republike, kateri so naprtili odgovornost za grehe kajzerjevske Nemčije ter jo vsestransko tlačili k tlom, in Hitlerjevo demagoštvo je našlo ugoden odziv. Ostalo je zgodovina.

Danes, šestnajst let po sklenitvi versajškega mira, pa stoji nekdanji zavezniki v svetovni vojni baš pred problemom katerega so menili, da so ga dokončno rešili v Versailles: Nemčija, ki so jo tedaj zavezniki navzlic nekdanjemu odobravanju slovitih Wilsonovih točk prisilili k podpisu nesprejemljive mirovne pogodbe, so postavili v vrsto držav drugega reda, ji naprtili odgovornost za vojno ter ji pripisali posledice, ta Nemčija je naposled skozi Hitlerjeva usta povedala svetu, da ne mara več nobenih diskriminacij, nobenih diktatov in nobenega varuštva, temveč da hoče sama odločevati, kaj in kako. Do dokaže svojo voljo, je nacijska Nemčija poslala vojaštvo v Porenje, ki bi moralo na podlagi versajske pogodbe in lokarnskega pakta ostati demilitarizirano. In evropski državniki, ki morajo vedeti, da je moralo priti do tega prej ali slej, zdaj tekajo drug do drugega, delajo osuple obraze in stikajo glave skupaj, kakor da je stvar res nekaj nezasišlanega in nepričakovanega. Kaj bo? se vprašujejo. Kaj zdaj?

Kot že rečeno, Hitlerjev korak je prišel, ker je moral priti. Z narodom kot je nemški ni mogoče dolgo ravnati kot svinja z mehkom. Zlasti Francija je morala končno to spoznati, sicer jako pozno, ko je njena politika povojnih let že obrodila hude sadowe v obliki nacionalistično prenapete in vojaško prebujene in pripravljenosti Nemčije, strah pred katero je napravil iz Francije en sam ogromen vojaški tabor. Zdaj prihaja čas, ko bodo morali zavezniki žeti, kar so sejali. Pred njimi ne stoji več poražena in pohlevna Nemčija iz povojnih let, temveč imperijalistična, maščevanja željna in oborožena nacijska Nemčija, ki ne pusti več hoditi po sebi.

Kar se da zaenkrat izluščiti iz zamo-

(Dolge v 6. koloni.)

Zanimive vesti iz stare domovine

Huda nesreča

se je pripetila v Lazih pri Ribnici. Kamenjarili so in skalo zavrtali. Ker pa ni pravočasno eksplodiralo, so jeli v drugič nabijati. Pri tem pa se je vžgal prvi naboj z groznim učinkom. Mlademu gospodarju Petku Janezu iz Lazov št. 5 je zgrabilo levo nogo, levo roko raztrgalo in mu prizadelo hude poškodbe po obrazu in očeh. Njegovemu s v a k u Maroltu Francetu z Brega pri Stari cerkvi, ki mu je prišel pomagat, pa je zgrabilo desno oko, levo pa rano. Prvo pomoč je ponosrečencema nudil ribniški zdravnik dr. Kožuh. Z avtom so ju odpeljali v bolnišnico v Ljubljano, kjer so morali Maroltu iztakniti desno oko.

Lepo spričevalo

je dobil sodni okraj ribniški, ki ima po izkazu za leto 1935 v celi banovini odstotno najmanj kriminalnih slučajev.

Zena, ki je priznala zločin — nedolžna

Dne 7. oktobra lanskega leta sta prišla na orožniško postajo v Sv. Trojici v Slov. gorah mlad fant v družbi majhne deklice. Fant je povedal, da se piše Rudolf Močnik ter je star 17 let, deklica pa je njegova 9 letna sestra. Prišla sta o vadit svojo mater Marijo Močnik, posestnico v Cogetineh, ker je meseca aprila zastupila svojega moža in očeta obeh otrok Ivana Močnika. Otroka hta pred orožniško dejanje matere čisto natančno popisala. Pripovedovala sta, da se oče in mati neprestano prepirata. Oče je bolehal in večkrat ležal. Ko je bil aprila meseca zopet bolan, sta oba videla mater, kako je v kuhinji drobila neko belkasto snov ter potem prašek nasula v kupico vina in ga dala tudi v kruh. Oboje je nato zanesla v izbo očetu. Čez nekaj časa se je začel oče v postelji zvijati v strašnih bolečinah, klicel je na pomoč, kmalu pa so postajali klici slabši in so naposled zamrli. V hudih bolečinah je oče umrl. Otroka si skrajja nista mogla razlagati nenaadne smrti očeta, potem pa sta prišla do prepričanja, da ga je mati zastupila in zaradi tega sta sedaj stvar prijavila orožnikom.

Nemudoma se je odpravila orožniška patrulja v Cogetince ter aretirala Marijo Močnik. Odpeljali so jo na orožniško postajo k Sv. Trojici, poklicali še nekaj tržanov za pričo in pred vsemi je Marija Močnik podala obsežno priznanje. Izjavila je, da je zastupila svojega moža Ivana z mišnico. Kot vzrok dejanja je navedla vedne prepire, ki so bili v družini v kateri je pet otrok, do petega do 17. leta starosti. Na podlagi tega priznanja so jo orožniki še istega dne odpeljali v št. Lenart v sodne zapore, kjer jo je sodnik takoj zopet zaslísal. Tudi njemu je Marija Močnik priznala dejanje v istem obsegu, kakor ga je povedala pred orožniki. Nihče ni več dvomil o njeni krivdi in čez nekaj dni so jo poslali v Maribor v preiskovalni zapor okrožnega sodišča.

S prihodom Marije Močnik v mariborski preiskovalni zapor pa je zavzela vsa afera, ki se je skrajja zdela popolnoma pojasnjena in je čakala samo še na pravdorek sodišča, nenadoma drugo nenavadno obliko. Ko je preiskovalni sodnik prvič zaslísal Marijo Močnikovo, je začela tajiti dejanje. Predložil ji je izjavi pred orožniki in pred

sodiščem v št. Lenartu. Dejala je, da je tem res tako izpovedala, da pa to ni bilo resnično. Bila je tako zmedena, da ni vedela prav, kaj govori. Državno pravdnstvo, ki je že nameravalo sestaviti obtožnico, je nato odredilo ekshumacijo trupla. Zemske ostanke pokojnega Ivana Močnika so res izkopali in dele že segnitega drobovja poslali fiziološkemu inštitutu v Ljubljani v kemično preiskavo. Znano je namreč, da se da ugotoviti strup s kemično preiskavo tudi v popolnoma razpadlem telesu. Iz Ljubljane je te dni prišla zanimiva ugotovitev. Poročilo o kemični preiskavi pravi, da ni bilo zaslediti v telesu pokojnega Ivana Močnika nobenega strupa, niti organskega niti anorganskega.

Sodišče je bilo sedaj res pred zagotovitvijo. Kemična preiskava je ugotovila, da pokojni Močnik Ivan ni umrl od strupa. Proti temu pa je govorila o vada lastnih otrok obdolženke in njeni prvi dve priznanji. Nadaljna preiskava pa je prinesla na dan, da so si otroci strašno zločin matere sami izmislili, da bi prepričali na ta način njeno namero, da se v drugič poroči. Sodišče je osumljeno Marijo Močnik izpustilo iz preiskovalnega zapora ter postopanje proti njej ustavilo.

Zaradi umora očeta

Pred senatom petorice je sedaj na zatožni klopi 21 letni Anton Perger iz Kuršincev pri Mali Nedelji, obtožen strašnega zločina — umora lastnega očeta. Državni pravdnik mu v obtožnici očita:

Dne 30. novembra 1935 je Anton Perger ubil z udarci motike svojega očeta Jožefa Pergerja, viničarja v Kuršincih. Prelomil mu je senčnico in prebil zatilnico na glavi ter je nastopila smrt zaradi otrpnenja možganov. Naslednjega dne je prišel Anton Perger k Mali Nedelji na orožniško postajo ter pripovedoval celo zgodbo tako, kakor da je izvršil dejanje v samoobrambi. Povedal je, da očetom iz vinograde. Oče je bil vinjen ter se je začel prepirati v hiši. Naenkrat je navahnil na mater Marijo Perger. Sin je skušal mater braniti, oče pa je zgrabil za nož ter se obrnil proti sinu. Ta je zbežal iz hiše, in ker ga oče ni mogel dohiteti se je z nožem zopet vrgel na mater. Da bi preprečil zločin, je sin zgrabil zunaj k steni pristojeno motiko ter udaril očeta dvakrat po glavi. Udarci so ga vrgli na tla — Orožniki so se podali na Pergerjev dom v Kuršince. Našli so Jožefa Pergerja nezvestnega v postelji. Na glavi je imel sledove dveh strahovitih udarcev in iz lobanje so mu silili možgani. Orožniki so takoj odredili, da se mora ranjenec prepeljati v bolnišnico, še predno pa je prišel voz, je nesrečence izdihnil. Zaslísal so mater storilca, ki jim je povedala isto, kar sin.

Poizvedovanj pri sosedih pa so nato podala orožnikom čisto drugo sliko pogodka, kakor sta jim jo pripovedovala mladi Anton Perger in njegova mati. Sosedje so povedali, da je bil stari Perger silno varčen in pridlen človek, sin pa mu je nasprotno lahkomišel narave in hudoben. Ker pa mati drži s sinom, je prišlo med zakonca večkrat do preprirov. Usodnega dne so sosedje videli, da se je mati nahajala s kravami na paši, ko se je pred hišo odigral tragičen dogodek med očetom in sinom. Oče ni sina na

padel, nasprotno, priče zatrjujejo, da je bežal pred sinom v hišo, na pragu pa so ga dohiteli usodni udarci ter ga pobili na tla. V trenutku, ko je sin mlatil po očetu z motiko, je prišla od hleva sem mati, ki je zalkalala "Tonek, Tonek, pamet nujaj!" Bil pa je njen klic očitno prepozno, ker je med tem Tonek že zadel očetu smrtno poškodbo.

Pri razpravi se senat ni mogel prepričati, da je obtoženec namenoma usmrtil svojega očeta in je bil zaradi tega obsojen samo zaradi uboja na 7 let robiže ter trajno izgubo častnih pravic.

Poročila sta se

v Kamniku Makso Bohte in Mihela Holcar.

Nov grob

V Lutomeru je umrla Ivana Slavič stara 83 let.

Spor med istrskimi emigranti

V Zagrebu se je vršil v soboto velik shod emigrantov iz Istre, ki jih je v Zagrebu zelo mnogo, povečini delavcev. Vodstvu organizacije emigrantov so očitali, da je povzročilo med članstvom razdor, ker se premalo briga za socialno stran članstva in zlasti zapostavlja emigrante-delavce. Dalje, da se preveč peča s politiko, tako da se v svojim delovanjem povzročilo, da so emigranti izgubili v javnosti vse simpatije, ki radi tega tudi splošnemu istrskemu vprašanju ne posveča več nekdanje pozornosti. Na shodu je bila sprejeta spomenica, s katero se obsoja dosedanje delovanje vodstva emigrantske organizacije in se zahteva preosnova.

Življenje za tobak

V Kobilju je zatekel obmejni stražnik v noči neznanca, ko je prišel preko meje z Madžarskega. Pozval ga je, naj obstane, tujec pa se je spustil v beg. Stražnik je sprožil za njim štiri strele iz puške, ki so zadeli Begunec se je zgrudil in obležal mrtve. Pri njem niso našli nobenih dokumentov, iz katerih bi bilo razvidno, kdo in odkod je, pač pa je imel vrečo, napolnjeno z madžarskim tobakom. Za 300 paketov tobaka, ki so bili v vreči, je riskiral in izgubil življenje.

Poškodbe

V ptujsko bolnišnico so prepeljali 9 letnega Slavka Zorca, sina mizarskega mojstra iz Grajene. Iz vurbeske šole grede je nastala med šolarji prava bitka. S kamenjem so se šolarji obmetavali. Nekaj jih je lahko ranjenih. Zorec pa je dobil tako nevarno poškodbo, da bo najbrž oslepel. — Jožef Erhatic, 22 letni kovaški pomočnik iz Zagorčev pa je žrtev zavratnega napada. Neznanci so ga s koli pobili, da je obležal.

CHARLIE CHAPLIN ZAROČEN

LONDON. — Shanghaijski dopisnik časopisne agencije Reuter poroča, da je filmska igralka Paulette Goddard, ki je igrala v Chaplinovem najnovejšem filmu "Moderni časi" (The Modern Times), naznanila, da se je zaročila s slavnim filmskim komikom.

HOOVER PIŠE O RIBARJENJU

PALO ALTA, Cal. — Bivši predsednik Herbert Hoover je napisal za tujakšnji humoristični magazin univerze Stanford članek o ribarjenju, ki mu je dal naslov: "Jaz sem ribič". To je vsekakor dobra vaja za politika — pisati o ribah in ribarjenju ...

SKRAT

"Kaj poveste! Vaš gospod brat vam je torej umrl?"

"Da, da! Že pred dvema mesecema."

"Glejte, glejte ... sedaj šele razumem, zakaj ga tako redko kdaj srečam!"

"Ali ste imeli kaj težav s svojo francoščino, ko ste bili v Parizu?"

"Jaz ne, pač pa Francozi."

"Hi: "Vedno si pripovedovala, mama, da je tista stara vaza, ki je stala na omari, že več rodov naša."

"Mati: "Seveda je tako!"

"Hi: "Škoda! Naš rod jo je pa razbil."

"Kdaj vstajaš, prijatelj?"

"Čim posijajo prvi solnčni žarki v mojo spalnico."

"Tako zgodaj?"

"Saj ni tako hudo. V mojo spalnico posije solnce še o polnoči."

Oče pride vprašat k profesorju razredničarju, kako kaj napreduje njegov sinko.

Prof.: "Drugče še gre, samo v zenljepisu je bolj slab."

"Nič ne de; saj tako nimamo denarja za potovanje," odgovori oče.

Tonček vpraša staro mamo, ki pripravlja mizo za obed: —

"Stara mama, zakaj pa imate naočnike?"

"Zato, ker vse povečajo."

"Oh, mama, potem pa proč pogledaj, ko boste zame potico rezali."

ANGLESKI ZUNANJI MINISTRI RAZOCARAD FRANCIO

(Dolge iz 1. str.)

vojno. Poljsko, ki je zadnja leta flirtala s Hitlerjem, je sedaj mahoma zaskrbelo, ko vidi, koliko je Hitlerju za pogodbe. Medtem, ko vlada v diplomatskih krogih vročeni dirnjaci, pa Francija dalje pošilja nova vojaška ojačenja na nemško mejo, zlasti artilerijske in tehniške oddelke.

Francoski vladni uradniki privatno izjavljajo, da je Edenov govor skoroda uničil možnost strogosti nastopa Lige narodov proti Nemčiji ter menijo, da bo morala Velika Britanija prevzeti vlogo posredovalca med Francijo in Nemčijo, zlasti sprčo dejstva, da je francoski premijer Sarrant odločno odklonil Hitlerjevo ponudbo, da bi se sklepalo nove pogodbe.

METZ, Francija — Spričo dovažanja nadaljnih francoskih vojaških ojačanj v obmejno obrambno zono, je nastala med obmejnimi prebivalstvom bojazen, da vojna ni več daleč. To bojazen očituje zlasti panika, ki se je polastila bančnih vlagateljev, ki so navahili na denarne zavode in začeli dvigati svoje vloge. V Strasbourgu so vlagatelji dvignili več kot pet milijonov frankov in naval vlagateljev je bil tako velik, da je bila poklicana policija, da je vdrževala red. V Metz u so vlagatelji pobrali iz bank več kot tri milijone frankov. V Mulhousu so denarni zavodi vsled velikega navala vlagateljev omejili izplačila vlog na pet tisoč frankov.

Kralji Edvardi v Angliji

Zanimive vladarske osebnosti v britanski zgodovini.

Novi angleški kralj, kakor znano, je osmi svojega imena.

Kralj Edvard I. je vladal temu kraljestvu od l. 1272 do 1307 in je eden najznamenitejših vojskovodij britske zgodovine. Med drugim je premagal Skote in jim odvzel "seoneski kamen," na katerem so kronali svoje kralje. Ta kameniti prestol je sedaj v westminsterski opatiji in Edvard VIII. bo sedel nanj na dan svojega kronanja.

Edvard II. (1307-1327) je vladal v težkih in temnih časih. Bil je prvi angleški kralj, ki je nosil naslov "waleškega kneza." Bil je precej slaboten vladar. Končno ga je umoril neki ljubimec njegove žene.

Edvard III. (1327-1377) je pregnal morilec svojega očeta s prestola in je potem vladal pol stoletja v samih vojnah. Pod njegovo vlado so Angleži pod vodstvom tedanjega "princea waleškega," slovitega "črnega princea," dobili velike dele Francije. Ta vojna je imela za posledico strašno kugo. Delovne moči so postale tedaj tako redke, da so jih morali posestniki pridobivati s tem, da so jim plačevali redne mezde, kar dotlej ni bilo v navadi. To je morda najpomembnejši dogodek pod vlado Edvarda III.

Edvard IV. je vladal od l. 1461 do 1483. Bil je zelo močan kralj, ki je vsaj za nekaj časa ustavil anarhijo državljanske vojne "bele in rdeče rože." V njegovem času se je začel na angleškem širiti humanizem. Caxton je otvoril prvo novodobno tiskarno. Pod Edvardom IV. so cveteli veliki trgovinski celi, ki so si mnoge svojih tradicij ustvarili v tem času.

Edvard V. je umrl, ne da bi bil prav vladal, kot deček l. 1483. Bil je starejši izmed obeh nesrečnih princev, ki ju je dal grozoviti stric Rikard III. umoriti v Towerju, kakor nam je znano iz slovite Shakespeareove drame.

Edvard VI. (1547-1553) je bil sin Henrika VIII. Smatrajo ga za zadnjega kralja angleškega srednjega veka in je umrl zelo mlad. Prav za prav so namesto njega vladali močni lordi in škofi. Verske razprtije, ki jih je začel njegov oče, so se pod njim nadaljevale. Z njegovo polsestro Elizabeto se je začel za Anglijo novi vek.

Edvard VII., sodobni še danes živeče starejše generacije je vladal od l. 1901 do 1910. Kot sin kraljice Viktorije je po svojih dejanjih dovolj znan. Njegov vnuk Edvard VIII. je sedaj stopil na prestol.

Tople zime

Izredno milo vreme letošnje zime v Evropi navdaja mnoge s strahom in druge z upanjem, da bo pozen val mraza skrajšal pomladno dobo. Zgodovina zimskega vremena nas uči, da takšni preobrati nikakor niso pravilo.

Kronika poročja iz Porenja, da so bila drevesa v januarju l. 1172 vsa zelena in da so ptice pričele gnezdit v februarju. Za božič l. 1289 so na bregovih Renu trgali vijolice. L. 1421 je bilo vreme tako toplo, da so trte cvetele v marcu in so črešnje dozorele v aprilu. Posebno toplo je bilo tudi l. 1572. Za veliko noč l. 1585 je že dozorevalo žito. V letih 1607, 1609, 1617, 1659 ni bilo nobenega mraza in snega po vsej Srednji Evropi. 1662 ni bilo vse leto treba kuriti. Naslednja zima 1663 je bila istotako izredno mila.

Tudi v novejšem času so zabeležili dovolj nenormalnih zim. Tako so bila leta 1807 1821 in 1822 brez snega in skoraj brez mraza. Leto 1833 se je začelo z nevihto, ki se v ničemur ni razlikovala od poletnih neviht. (Kdo bi se pri tem ne spomnil, da smo imeli v drugi polovici letošnjega januarja tudi nebihto s pravimi bliski in pravim gromom?) Zime v letih 1834, 1846, 1857 in 1859 so bile tako mile, da se je narava razcvetela v nenavadno zgodnjem času, da so sadeži dozoreli neprimerno prej nego v normalnih letih, da so bili božični prazniki popolnoma pomladanski in da je bilo število porodov nenavadno visoko. Očitno spada tudi to k značilnostim milih zim.

(Dolge iz 1. kolone)

tane novonastale politične situacije v Evropi je pa to, da bo nemara pri teh homatijah najbolj profitiral Mussolini, ki se utegne zdaj lepo izvit iz sankcijskega precepa zaradi afriške vojne. In bržkone bo prišel na svoj račun tudi Hitler, kajti nihče se še ne smatra dovolj pripravljen za novo klanje.

Slovenska Svobodomiselna Podporna Zveza

USTANOVLJENA 1908

INKORPORIRANA 1909

GLAVNI URAD: 245-47 WEST 103RD STREET, CHICAGO, ILLINOIS
Telefon: — PULLMAN 9665

UPRAVNI ODBOR:

Vatro J. Grill, predsednik, 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
John Kvartich, I. podpredsednik, Bridgeville, Penna.
Rudolph Lisch, II. podpredsednik, 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
William Rus, tajnik, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.
Mirko Kuhel, blagajnik, 245-47 West 103rd St., Chicago, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Mike Vrhovnik, predsednik, Huston, Penna.
William Candon, 1058 E. 72nd Street, Cleveland, Ohio.
Frank Laurich, 10 Linn Ave., So. Burgettstown, Penna.

PROTNI ODBOR:

Anton Zaltz, predsednik, Box 924, Forest City, Penna.
Steve Mauser, 4439 Washington Street, Denver, Colo.
Vincent Pugel, 1023 South 58th St., West Allis, Wis.

GLAVNI ZDRAVNIK:

Dr. F. J. Arch, 618 Chesnut St. N. S. Pittsburgh, Penna.

URADNO GLASILO:

"ENAKOPRAVNOST", 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.

Vsa pisma in stvari, ki se nanašajo na organizacijo, se naj pošilja na naslov tajnika, denar za Zvezo pa na ime in naslov blaginje. Pritožbe glede poslovanja upravnega odbora se naj naslavljajo na predsednika nadzornega odbora, pritožbe sporne vsebine pa na predsednika protnega odbora. Stvari, ki se nanašajo na upravnost uradnega glasila, se naj pošilja na naslov "ENAKOPRAVNOST", 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

Dr. Valentin Korun

GLAVNI DOBITEK

Vrata v spalnico se naglo odpro in predme stopi uradnik banke, v kateri kupujem srečke državne loterije.

— Cestitam, gospod ravnatelj! zaključite in mi pomoli roko.

— Zakaj? se začudim. Saj ne praznujem ne srebrne poroke ne petdesetletnice rojstva. Sicer bi bili častniki poročali o tem kajpada tudi za široo javnost važnem dogodku.

— Ali imate trdne živce? je pohitel.

— No, tako za silo. Pa zakaj vprašate?

— Da bi vas kap ne zadela.

— Kap! Bodite brez skrbi! Ko bi mi založnik vrnil rokopoljnih povesti, bi bila res nevarnost, da bi mi od jeze počil žolčnik, odvrnem. Vi mi imate pa vendar nekaj veselega povedati, ker mi čestitate.

— Vedite torej, da je vaša srečka pri zadnjem žrebanju zadela. — Zdjaj je za nekaj trenutkov umolknil, da bi me pripravil na razburljivo novico, in sicer — spet je pomolčal, glavni dobiček.

— Bežite, bežite! To ni moglo. Saj vaša banka je kakor zakleta. V njej kupljene srečke se nikdar ne izžrebajo.

Ta opazka ga je zbudila. Učaljen je odgovoril:

— Verjemite ali ne verjemite! Tu je brzojavka.

— Kaj? Ali je res? sem vzkliknil, ko sem brzojavko prebral. Nato sem segel v miznico, vzel iz nje tisočak ter ga stisnil uradniku v roko. To je za vaš trud, ker ste tako ljubeznivi, da ste mi prišli osebnost čestitat, sem rekel. Pa veste kaj?

Še en tisočak dobite, ako ne boste nikomur pravili o tem dogodku. Saj si lahko mislite, da bi ne imel miru, ko bi se zvedelo o mojem nenadnem obogatitju.

— Zanesite se! Nikomur.

Cez nekaj tednov sem prejel milijonček: prav lep kupček samih novih tisočakov. Zdjaj ravnaj pa pametno, fant, da ne zbudis suma! sem rekel sam pri sebi. Polagoma si izboljšuj življenje, po malem si obnovljaj pohištvo! Naprej, kar je potrebno, nato šele, kar je odvečno!

Tako sem se le korakoma prelevljal v bogatince. Od začeta sem si samo sem ter tja, ob praznikih, privoščil kako piško ali zajca. Pa še ob tem so se spogledovali.

— Kako si postal potraten! Prej si se zadovoljil z mesom kake stare krave, zdaj pa taka nasladnost, mi je očital sosed Knebelj.

— Nekoliko potraten sem res, sem se hinavsko obtoževal. Pa kar se pišk tiče, iz socialnih ozirov, da pride kaj denarja med kmete; zajce dobim pa itak za slepo ceno od divjih lovcev.

— No pa vendar, mi je ugovarjal. Ondam sem videl, da ti je služkinja prinesla, kar dva desetinki vina. Dolej si bil vendar neizprosno antialkoholik trdeč, da je alkohol hud strup. Zdjaj ga pa sam zlivaž!

— I seveda sem antialkoholik in še vedno trdim, da je alkohol hud strup. Pa stvar je takale: V telesu je vse polno strupenih cepčivk, ki mi razjedajo stančice. Da se te škodljive uničijo, se mu mora zdaj pa zdaj nuditi protistrup. Tak protistrup je pa alkohol. Vidiš!

— No torej! Saj jaz zmerom

pravim svoji ženi, da pijem vino le zaradi zdravja, je Knebelj vzkliknil; pa mi babnica ne verjame. Saj kadar izpraznim takole tri ali štiri kupice dalmatince, kar čutim, kako mi nič tiste peklemanske cepčivke v telesu, zlasti v možganih. In kako to dobro dene! Nebeško! Zasmokal je, nato je pa odbrzel naravnost v dalmatinsko klet.

Cez čas, ko so se sosedje privadili piškam, zajcem in dvema desetinkama vina, sem si začel obnovljati pohištvo. Najprej sem kupil odrgačo za brisanje obuval in sem jo položil vrh stopnic pred vrata.

— Kaka noblesa! je zavjaval gospa Podgrajska, ko jo je zagledala. Ali bi ne bila stara cunjica dobra, če že mora kaj biti pred vrati? Pri nas si kar ob stopnicah drgnemo blato in vendar nam še nihče ni očital, da ne spadamo med pestilence.

Moralno, ali kakor bi ona rekla, marelno ogorčena je bila, ko je videla, kako sem si dal poslikati spalnico: Erotične plešeje kolo z nimfami. Johtasa, johtasa! je vzkliknila. Gotovo vam škrtatelj nosi cekine, da tako pregrešno razsipljete z denarjem; odtod ta poganska nagotata. Od sramu jih kar pokledati ne morem, je jezila, hkrati pa je škilila nanje.

Res sem precej razkošno opremil stanovanje, kljub temu pa so mi od izžrebanega milijončka preostali še lepi stotisočci. Zato sem se odločil, da si v Bohinju zgradim vilo. Toda ko sem čital, da Bohinjci nimajo radi, če se njihova deviška pokrajina skrini s civilizacijskimi izrodki, sem se premislil; ker vsiljiv res ne maram biti. Postavil sem si jo pa pri Sv. Katarini. In za zahvalo, da sem z njo, kakor so rekli, olepšal njihov kraj, so me Katarinčani izvolili za častnega občana.

Ze nekaj časa sem čutil, da me sosedje gledajo po strani. Tudi Knebelj se me je daleč izognil, kadar bi bil moral mimo mene iti uničevati škodljive cepčivke. Iz ust gospe Podgrajske je pa večkrat padla tudi kakav dvoumna beseda, ki je merila name. Oni dan mi je zabrusila kar v obraz: Pojdite no! Saj vemo kako in kaj. Mha! Na pošten način dandanes nihče ne more postati financar.

Jaz sem se prekleto malo zmešal, kaj ljudje o meni mislijo in govori. Zavist jih lomi, sem dejal sam pri sebi ter sem si nalašč kupil še lično limuzino. Nisem je pa imel niti dober teden, ko sem dobil poziv, naj se nemudoma zglasim v policijskem uradu, v sobi št. 5. Kaj mi neki hočejo? me je zaskrbelo. Začel sem si izpraševati svojo državljansko in socialno vest. Pa mi ni imela ničesar očitati; bila je čista kakor devica. Seve, saj se niti demonstracij ne udeležujem — sem prelen za to — na vlado pa tudi samo na tihem zabavljam.

Najbrž me kličejo zaradi pričevanja, ker sem bil ondan navzoč, ko je na Zoisovi cesti nekakška klofutala svojega moža. Prav to bo, sem mislil. Pa se varajo, če mislijo, da bom kaj povedal. Kaj mi mar? Dece je bil že potreben klofut. Jaz sem se ob tem prizoru izvrstno zabaval, zdaj naj bi pa pričal zoper žensko, ki mi je pripravila to zabavo! Naka! To bi bila grda nevhvaležnost. Tako sem sklenil in šel na policijo.

Priznati moram, da so me tam kar najprijazneje sprejeli, kar baje ni navada pri tem uradu. Oprostite, gospod ravnatelj, da smo vas poklicali, je govoril poslujoči uradnik in si v zadregi mel roke. Gre za golo formalnost. Saj veste policija je zelo radovedna oblast, hehe! vse bi rada vedela, hehe.

— Da, da! No pa mene ne boste ujeli. Davek imam poravnani, takse za limuzino sem pa

tudi že plačal, prav lepo vsoto, res.

— Ne gre za to, gospod. Davki, takse so na skrbi davčne uprave, mi pa skrbimo na javni red in varnost.

— No kaj pa potemtakem hočete od mene? Vedite, da sem jaz eden tistih redkih lovcev, ki še nisem nikogar obstrlel, pozvil pa doslej še tudi nisem nikogar. Da bi pa kradel ali ropal, tega menda vendar ne mislite o meni.

— Seveda ne, seveda ne. Nato je nekakrat hrknil, nakar je rekel: Kakor sem že omenil, je policija zelo radovedna oblast. Tako bi tudi rada zvedela za izvor vašega nenadnega obogatitja.

— Kaj vam je pa to mar! sem vzkipe. Navsezadnje boste se hoteli vedeti, kolikokrat na teden jem pečeno kašo!

Ta zasmehljiv odgovor ga je razdražil. Grozeče se je vzravnal in obraz se mu je zresnil v uradne poteze. Brzdajte se in dajajte mi spodobne odgovore! Jaz sem uradna oseba, je poudaril, se s pestjo leveice potkal po prsih, s kazalcem desnice pa zapretel. Če ne poveste, odkod imate premoženje, bom sklepal, da ste, kakor se splošno govori, obogateli na nepošten način.

— Torej na kakšen? Ali mislite, da znam denar delati? Vedite, da sem za to vse preneumen.

— Verjamem, je pritrdil in se namuznil. Ampak tudi po drugih krivih potih se da priti do premoženja; na primer, pred letom dni je bila izropana Glavnina posojilnica, iz katere so v milice odnesli nad en milijon dinarjev. Po teh besedah je zaplil pogled vame, kakor da bi me bil hotel z očmi prederiti. Zločinca pa še dozdej nismo mogli izslediti, je pristavil.

— Dovolj žalostno za vas in vašega policijskega psa, sem pikro odvrnil. No in zdaj ko ne morete pravih krivcev zajeti, naj bi bil jaz posojilnico oropal, ki niti ne vem, kakšen je vitrih, še manj pa, kakšna je svinjska taca.

— Veste kaj? Potrudite se v Osrednjo banko! Tam vam bodo povedali, da sem zadnji glavni dobiček v državni loteriji in da je odtod moje bogastvo. Upam, da je zdaj vaši zvedavosti ustrezno, in želim — Ni mi dali izgovoriti.

— Oh saj verjamem, gospod ravnatelj, saj verjamem, me je prekinil in mi stiskal roko. Cestitam, čestitam! Jaz vas itak nisem imel nikdar na sumu, ampak od zgoraj sem dobil nalogo, da vas zaslišim. Kaj je na-

log od zgoraj, pa sami veste. Hehehe!

Tako sem se rešil policije; toda hkrati se je raznesel glas o mojem dobitku. To je pa bilo, kakor bi bil hudiča izgnal z belcebuhom.

Beračev sem se že prej komaj ostresal, ko je bil še stotak zaželen gost v mojem žepu. Zdjaj so pa kar v strnjeni vrsti stali pred vrati mojega stanovanja. In sosed Knebelj! Ta je šel bil ptič. Nežno me je prijel pod pazduho in mi govoril: Vendar ne boš tako neumen, da bi denar kam nalagal; da bi potem moral prositi zanj in bi ti ga vračali po petdeset dinarjev na mesec ali pa še to ne. Je vendar pametnejše, da ga porabiš s prijatelji nego da bi se kdo ve meštral z njim. Toka je modroval, in še preden sem mu mogel odgovoriti, je izginil v dalmatinsko klet, kjer si je kratko in malo na moje ime uredil račun.

Gospe Podgrajke pa je bila sama sladkost. Kar iskala je prilike, da bi me zatelela. Oh, zdaj, ko ste cel bankrot, boste vendar našemu Janezku birmo zavezal, je lepetala. Ubožec si tako želi zlate ure, da se mi kar smili. Vsak dan jo hodi gledat v izložbeno okno. Pravi, da mu je tista najbolj všeč, ki visi na zlati veržici. Seve ko bi vi vedeli, kako je ta otrok britten, bi se ne dali prositi. To bo še kdaj velika kapuciniteta iz njega.

Pa tudi v javnem življenju zdaj nisem bil karsibodi. Društvo za društvom me je prosilo pokroviteljstva pri veseliceh. No in častihlepen, kakor sem teh časti nisem nerad prevzemal. Kako mi je pa dobro delo, ko so pri slavnostih razbirali moje vrline! Od sladke gajnenosti kar nisem mogel zadržati solz. Moji ženi pa to ni bilo nič kaj po volji. Cisto te bodo pokvarili s tem hinav-

skim povzdigovanjem, se je hudovala. Domišljav si že tako dovolj, zdaj boš pa še bolj. Nazadnje se še prevzameš. Kaj misliš, da imaš kako vrlino? Prav nobene ne.

Eno se mi je pa le zdelo za malo, namreč da ni nihče omenjal tudi mojega pisateljskega talenta. In ko sem ženi to potožil, je rekla: Kako neki, ko pišeš same neumnosti, in to v teh žalostnih časih, ko bi se clovek najrajši neprenehoma jokal! Filozofske probleme naj bi reševal v svojih povestih ali vsaj gazele zlagal, potem bi te po pravici hvalili.

Kljub spremenjenim razmeram svoje stare navade nisem opustil in sem kakor doslej tako tudi odslej napravil pogosto izlet h Sv. Katarini. Vendar tako brezskrbno nisem več hodil kakor nekdanj. Prej se še zmenil nisem, če sem na samotnem kraju srečal kakoga capinca. Zakaj neki? Saj bi mi ne imel ničesar vzeti. Zdjaj pa, ko sem veljal za bogatince, sem se med potjo plaho oziral okrog sebe, ali ne preži kje kak ropar name. In kakor se je pokazalo, ne brez vzroka.

Ko sem namreč nekoč prišel na samotno stezo pod Jeterbenk, tedaj planeta iz gošče proti meni dva rokomavha.

Eden me zgrabi za roke in zakriči: Denar ali življenje! drugi mi pa seže v žep ter sikne: Pa nama je ljubši denar ko življenje! Jaz sem kričal in se ju otepal, kolikor sem mogel. V tem položaju začutim dregljaj v rebra: Nož! Ha! Zdjaj je po meni! zavjaval; Nato drugi dregljaj in znani glas: I kaj ti je pa, da tako kričiš?

— Pomagajte! Roparji so! zavpijem.

— Kje neki? Ali si znorel ali kaj? Saj ležiš vendar doma v postelji.

Tedaj se predramim in si omanem oči. Bil sem ves poten. Oh, kake hude sanje sem imel! vzdahnem. Da sem v loteriji dobil milijon; odtlej pa nisem imel miru, pač pa same sitnosti in skrbi. Nazadnje so me še roparji napadli. — Hvala Bogu, da vse to ni nič res; da so bile le sanje.

— Milijon bi bil že dober, ko bi ga imela; četudi samo dinarski, me je žena zavrnila. Seveda ni mislila resno, temveč kar tako, da mi je oporekla, kajti ona je vsakokrat drugačnega mnenja nego jaz.

Oglašajte v —

"Enakopravnosti"

Spomlad — in človek se domisi doma — KUPITE SEDAJ!

1263-7 Churchill Rd., od Mayfield Lyndhurst; 2 družinska hiša; 6 velikih sob in kopalnice za vsako stanovanje; ena soba na 3 nadst. Veliki porci; vse prenovljeno. Pogoji: Bančna financa... \$4900

14315 Darley Ave., od E. 140. za 2 družini, 5 sob in kopalnice za vsako; ena soba na 3 nadstropih; garaža za 3 avto; lot 47x146. Pogoji: Bančna financa... \$4000

1663 E. 79 St., 2 družinska, 5 sob, 2 sobi zgoraj. Pogoji: Bančna financa... \$4000

891 East 64 St., severno od St. Clair Ave., Leasco, posetje s 6 stanovanji, 4 "toilette" in 2 kopalnice. Dobri dohodki. Pogoji: Bančna financa. \$4500

893 E. 223 St., od St. Clair; Euclyd; lep semi-bungalow s 6 sobami; v dobrem stanju; lepo dvorišče. Pogoji: Bančna financa... \$4000

396 E. 160 St. Ena trgovina in 8-sobno stanovanje; parna gorčeta. Pogoji: \$1000 takol, odplačila \$44 na mesec z davki... \$3900

THE CITY & SUBURBAN CO.

VOGAL E. 9th IN HURON Prospect 7666

Čiste, svetle, zdrave KRAŠNE OČI

so čudovita last. Murine očisti, in lajša ter je osvežujoč in neškodljiv. Knjigo Eye Care ali Eye Beauty poslijemo brezplačno na zahtevo.

Millions prefer it to mayonnaise costs less!

● Miracle Whip is different—delicious! The time-honored ingredients of mayonnaise and old-fashioned boiled dressing are combined in a new, skillful way. Given the long, thorough beating that French chefs recommend for ideal flavor and smoothness—in the Miracle Whip beater, that's exclusive with Kraft.

Sews FORWARD OR BACKWARD

Makes the same perfect Singer stitch in either direction. Little lever changes direction instantly, and regulates exact number of stitches per inch. Darns, embroiders like magic. Winds bobbin as you sew. Large capacity round bobbin. Light running. New model stand and cabinet. Surprisingly low in price. Easy terms.

SINGER Erasmus Gorshe 1030 East 66th Place Corner St. Clair HEnd. 4245

SEZNAVITE JAVNOST Z VAŠO TRGOVINO POTOM

'Enakopravnosti'

Carica Katarina

Zgodovinski roman

— Govori jasnejše deklica! — zakliče Elizabeta. Povej mi vse, kar veš! Boljše je, da poznam prepada, kakor pa da ničesar slu-teč, hodim po njegovem robu!

— Ta hiša je harem grofa Orlova! — vzklikne Livija. Elizabeta je bila preveč ne-dolžna, da bi mogla popolnoma razumeti vsebino teh besed.

— Vidi torej, da se grof Orlov nikakor ne zadovoljuje s ce-saričino ljubeznijo. V to hišo za-pira vsako deklico ali ženo, ki se mu dopade. On ne prepušča iz-bor lepotic slučajno, temveč za njega delajo po celi Rusiji a-gentje, ki mu dovažajo vedno novo blago.

Vse one, ko so jih z zlatom kupili in z goljufijo odpeljali, pripeljejo v to hišo. One devoj-ke pa, ki nočejo prostovoljno tukaj ostati, zapirajo v sobe z rešetkami. In neko noč pride grof Orlov —

Elizabeta zakriči in se zgrudi na postelj.

Kozakinja se vsede poleg nje, jo objame in pritisne na svoje grudi.

— Ne jokaj se, sestra v nesre-či, ne jokaj se! — Opisala ti bom strašne tajnosti te hiše. Po-trebno je, da vse zveš.

— Pred nekoliko leti je sezi-dal Orlov to hišo, da zamore skriti svoje grdo življenje pred cesarico. Cesarica mu ne bi ni-koli oprostila, ako bi zvedela, da ji je nezvest. — Voš-li, kako se imenuje ta hiša? Hram Orlova! On sam pravi, da ne moli v cerkvi, ampak tukaj, kjer je Vene-ra svečenica.

— A ona Španjolka Kristo-mo? — vpraša Elizabeta, ki od razburjenja skoraj ni mogla go-voriti.

— Ahh, to je prokleta stara, njegova pomočnica. Ona vodi vse tukaj. Njena dolžnost je, da pomiri žrtve, ki prihajajo sem-kaj ničesar hudega sluteče in da jim zlomi odpor, ako bi se kate-ra branila. Jaz bi vedela o tem mnogo povedati. — O, ko bi zvedela, sestra, mojo usodo, za-plakala bi tudi ti!

— Kako se imenuješ — vpraša kozakinja?

— Elizabeta Voroncov.

— Povedala ti bom, Elizabe-ta, kako sem prišla jaz sem. Bi-la sem zaročena z nekim ko-zaškim hejtmanom. Ime mu je bilo Jemeljan Pugačev, rojen u Dona in sin kosaškega kneza. Bil je najlepši fant v stepi in ne-ustrašen lovec. Jaz sem v tem času čuvala naše črede. Nekega dne napadejo volkovi naše čre-de in nam ugrabijo štirinajst jagnjet. Joka je sem se vrnila do-mov in pripovedovala očetu in prijateljem o žalostnem dogo-dku.

V našem šotoru se je slučajno nahajal Pugačev. Ko je videl, da plakam, mi reče:

— Livija, živali ti ne morem več povrniti. Poskrbel pa bom za maščevanje. Štirinajst jag-njedi so ugrabili volkovi, en o-sel stari isto toliko, skupaj to-rej dvajset osem. — Prinesel ti bom torej dvajset osem volkov in ti jih bom položil pred noge. — Ko je to rekel, je odšel.

Ko sem bila drugi dan s svojo čredo na paši, sem hipoma u-gledala pred seboj Pugačeva. — Na ramenih je nosil neki težki predmet.

— Evo prvega! — zakliče in mi vrže pred noge mrtvega vol-ka. Zverina je bila mrtva, toda ni je ubil niti strel niti nož. Pu-gačev ga je lastnoročno zadavil. — Volka ubiti s puško, — re-če on, — to zmore vsakdo!

Vsaki dan mi je prinesel ene-ga volka. Ko sem ga prosila, da se ne izpostavlja več grozni ne-varnosti, se je samo smejal.

Desetkrat sem ga zaklinjala

da tega ne dela več, enajstič pa mi toplo stisne roko in se zagle-da v moje oči.

Ko mi je prinesel dvajsetega mrtvega volka, sem opazila, da je na roki ranjen. To rano mu je prizadel dvajseti volk. Padla sem pred njim na kolena in ga zaklinjala, da ne gre več na ta strašni lov.

— Se ne, deklica! — vzklikne on. — Še nisi našla onih besed, ki morejo dospeti v moje srce. Še osemkrat se bom boril za svoje življenje in tebe!

— Razmišljala sem, kaj je mi-sil s temi čudnimi besedami, ali se nisem mogla domisliti. Pri dvajsetpetem volku je bil Puga-čev resno ranjen. Volk ga je vgriznil v prso. Rdeča kri mu je kapala po srcaji.

— Ti si ranjen? — zakličem, ko sem ga opazila: — ti ne smeš umreti, dragi, jaz te ljubim!

— Ko je to slišal, vzklikne, objame me s svojimi močnimi rokami in reče: Bože, hvala ti, sedaj si našla prave besede!

Drugi dan smo proslavili našo zaročilo. Pri nas nimamo navade, da se svadba izvrši po nekoliko tednov ali nekoliko mesecev po zaročilu. Pri nas mora zaročenec zaročenko najprej zaslužiti. To pa tako, da služi očetu svoje za-ročenke vsaj dve leti. Prvo leto je minilo, minila je tudi že prva polovica drugega leta. Nekega dne sem bila s čredo na paši, kar sem zagledala pred seboj nekega moža. Na prvi pogled sem opazila, da ni iz naših kra-jev. Nosil je obleko, kakor je to navada na zahodu, na plečih pa je imel težak zaboj.

Pozdravi me, smeje si pogladi sivo brado in mi namigne, kakor da me že dolgo pozna, ter reče: — Lepa je Livija, zares še mnogo lepša, kakor so mi pripo-vedovali.

— Lepa sem, mu odgovorim ponosno, toda ne za vas!

— Jaz sem starec, otrok moj. Popotnik sem, ki nima nikjer svojega doma. Toda lepa Livija bi bila še mnogo lepša ako bi ji krasili vrat ti-le biseri. —

— In še prej kakor sem mo-gla kaj odgovoriti, je odprl po-potnik svoj zavoj in pred menoj je ležala ogromna izbira pre-krasnih nakitov.

Starec je videl solze v mojih očeh, pa mi reče: — Siromašno dete, ali nimaš denarja? — Čud-no je, da mora biti baš najlep-ša deklica tudi najbolj siromaš-na. Toda ti si neumna, ako mi-sliš tudi dalje ostati tukaj v stepi! —

— Kaj pa naj storim? ga vprašam. Kozakinja ostane ved-no v stepi!

— To je staromodno mišlje-nje — odgovori starec. — Se-daj vedo tudi kosaške deklice že, da živijo v Petrogradu lepše in udobnejše kakor doma. —

— Njegove besede mi niso u-

gajale; zato vstanem in hočem oditi. Toda on mi zašepeta:

— Lepa Livija, še eno besedo! Ne boš se kesala! Ali vidiš te nakite, bisere, prstane, rokavi-ce, in svilene robce? Vse to bo tvoje in samo tvoje. Lahko se boš oblačila v najlepše svilene obleke in pila boš lahko naj-slajša vina. Moraš se samo od-ločiti in oditi v Petrograd. Vi-diš-li to-le vrečico zlata? Tako bo tvoja, samo odgovori "da" in ako se mi zakolneš pri življenju svojega očeta, da me boš čakala jutri ob tem času pri izviru. Tamkaj te bo pričakoval voz, pa bomo oddrli, še predno bo-četa tvoj oče in zaročenec ve-dela, kaj se je zgodilo! —

— Toda kaj bom delala v Pe-trogradu? — sem ga vprašala. — Dosti sem že stara, da vem, da se zastojnik nikjer ničesar ne dobi!

— V Petrogradu je dovolj le-pih, bogatih in odličnih gospo-dov, ti bodo srečni, ako se boš hotela voziti z njimi v kočiji, a-ko ti bodo lahko razkazali svoje stanovanje —

— Dovolj predrznež! — ga prezirno prekinem. — Spravi se odtod in glej, da te nikoli več ne vidim tukaj! Molčala bom o tem, toda ako te še enkrat srečam, bom povedala celo stvar svo-emu zaročencu, ki bo s teboj te-meljito obračunal!

— Popotnik se je očividno preplašil. Naložil je svoj zaboj in odšel brez pozdrava. —

— Šla sem domov. Pugačevu nisem ničesar povedala. Ah, da bi mu bila vsaj besedico črhnila ne bila bi tukaj, — tu v tem pro-kletem gnezdu.

Glas lepe kozakinje zadrti in ne oči ji navro solze.

— Umiri se, Livija! — reče ji blago Elizabeta — in pripoveduj dalje. —

— Drugi dan, ko sem se s čredo vračala domov, so me na-padli, me zvezali in odnesli na voz. Trije konji so potegnili in z veliko hitrostjo smo se od-daljevali od mojega doma.

Pot je trajala nekoliko ted-nov. Ves čas potovanja so skrb-no pazili na mene, z nikomur ni-sem smela govoriti. Bila sem prvovrstno blago, ki se ni smelo pokvariti.

— Že med potjo sem zvedela, kdo je pravzaprav kupec. ki me je kupil. Oni, ki so me ugrabili, so bili agentje grofa Orlova! —

— Privredli so me v to hišo. Sprejela me je madame Kristo-mo. Ta me je najprej skušala pridobiti na lep način. Obljubo-vala mi je raj na zemlji. Ko pa je videla, da odgovarjam vsem njenim lepim besedam samo s prezirnim nasmehom, ko sem ji povedala, da ne bom mirovala prej, dokler se ne osvobodim od tukaj, me je vrgla v temnico in mi dajala jesti samo kruha in vode. Pretepala me je s knuto, a mojega odpora še vedno ni mogla zlomiti.

— Potem me je strašila s po-šastmi. Vedela sem da so to preoblečene njene kreature.

V najem

V najem se odda stanovanje obstoječe z 5 modernih sob in garaža na 15900 Corsica Ave.

AKO IZVESTE NOVICO,

ki se vam zdi zanimiva, jo sporočite nam, ker bo gotovo tudi druge zanimala. Oglasite se v uradu, pišite ali pokličite telefonično

HEnderson 5811

Lahko sporočite tudi našim zastopnikom:

V St. Clair okrožju:

John Renko, 955 E. 76 St.

Za Collinwood, Nottingham, Noble:

John Steblaj, 390 E. 162 St.

Za Newburg in West Side:

John Peterka, 1121 E. 68 St.

Grozno je bilo, ko sem vsako-krat, ko je bila ura polnoči, za-slišala strašno stokanje in o-durne prikazni. Zaklinjala sem starko, da me osvobodi tega. —

— Torej popuščaš? — me vpraša. — Vidiš, če bi bila prej bolj pametna, bi vsega tega ne bilo. —

— Od takrat so prešli štirje tedni. Dali so mi to sobo zraven tvoje. Hranili so me z najboljši-mi jedili, da si opomore. Or-lova še nisem videla. Hudobna španjolka mi je rekla, da pride grof jutri semkaj!

— Zato sem naredila odprtino v zidu, da pridem v Tvojo sobo, iz katere bi lahko pobegnile. To-da ne vem, kako se nama bo po-srečilo odstraniti železno omre-žje! — Na delo, sestra v nesre-či morda nama bo uspelo z zedinje-nimi močmi premakniti omre-žje! —

Elizabeta skoči. V njenih očeh ni bilo več solz. Obe deklici sta poskušali razmajaati omrežje, a zaman. Na železu sta si razreza-li nežne roke.

— Izgubljene smo! — krikne Elizabeta in se onemogla zgru-di na stol.

Obe devojki sta molče gledali skozi močno omrežje. Na eno-krat se Livija opoteče in glasno zakriči. Pred oknom se je poja-vilo bradato lice nekega lepega mladca.

— Za Boga — Pugačev! — vzklikne Livija.

— Livija — zakliče mladi ko-zak z razburjenim glasom. — Livija, dekle moje, — zopet si moja! —

Lepa Livija si pritisne roko na srce, pretekla je cela minuta, predem je mogla izpregovoriti besedo.

— Livija, — je šepetal mla-denič, dolgo gledajoč svojo ne-vesto, — odgovori mi: ali si še takšna, — kakoršna — si me zapustila, ali —

— Prisegam ti Pugačev, — hitro zakliče Livija, — nihče se me ni dotaknil! —

— Dobro torej, — reče kozak. Jutri ob tem času bom zopet tu-kaj, da rešim tebe in tvojo prija-teljico. Peljal te bom v stepo, a Orlov naj poskusi priti za teboj! In mladi kozak izgine.

Livija sklene roke in moli za svojega zvestega zaročenca. Potem se obrne k Elizabeti in ji veselo reče:

— Rešeni sva! Jutri sva svo-bodni! —

Pugačev, junak stepe, je pri naju.

14. POGlavJE.

Opijske sanje

Ves naslednji dan je stara španjolka nadaljevala svojo ko-medijo. Ali danes ji Elizabeta ni verjela. Delala je, kot da verja-me, da je v tej hiši varna.

Polagoma je mineval čas. Na-posled je nastopil somrak. V so-

Proda se

Naprodaj je trgovina s pivom in kendingem, ki se nahaja na 6718 St. Clair Ave. Obrt je do-kazana do \$300 na teden; s tr-govino se odda tudi stanovanje s 4 sobami. Najemnina je \$30 me-sečno. Za podrobnosti se ogla-si-te pri Zimmerman, 13914 Union Ave.

bah so prižgali svetiljke, a ma-dame Kristomo gre z Elizabeto k večerji.

Med večerjo vstopi Anovna in prinese pismo, ki ga je prin-ešel jahač: Ko je prebrala pismo reče pretvarjajoč se:

— Glej, koliko presenečenje! Grof Orlov mi javlja svoj pri-slahod! — On ne pozabi nikdar na rojstni dan svoje stare prijata-lice! Jutri bom namreč 60 let!

— Ali vi nimate obleke — vzklikne starka, motreč Eliza-betino siromašno obleko. — Ni-mate garderobe. Veste kaj? O-blecite mojo dragoceno poročno obleko! Napravite se, kot da je danes vaš poročni dan! Zares, dražestni ste kot nevesta, — sa-mo ženin manjka! Morebiti bo pa tudi on prišel! —

Elizabeta vstane in se obrne. Rdečica ji pokrije obraz, a ven-dar se je junaško držala. Eliza-beta privoli in starka naroči A-novni, da odvede Elizabeto v garderobo. Garderoba se je na-hajala v prvem nadstropju in Elizabeta se začudi, ko je v tej veliki sobi videla množico naj-različnejših ženskih oblek. Eli-zabeta se odloči za črno svileni obleko brez vsakršnega nakita, katera ji je izvrstno pristojala. Izbrala si je črno barvo, ker je mislila, da jo bo ta ponoči varo-vala ter ji tako omogočila beg. —

Ko bi imela še nekaj cve-

tic — reče Elizabeta.

— Cvetlice imamo dovolj — odvrne Anovna in uslužno odi-de po cvetje na vrt.

Elizabeta vzame hitro dva to-pla plašča in nekaj parov čev-ľjev, zavije vse v ovoj in ga od-nese hitro v svojo sobo. Poskr-bela je za toplo obleko na begu.

Trenutek na to ko se je zopet vrnila v garderobo, je prinesla Anovna prekrasno kito cvetja.

Na dvorišču je zalajal pes. Šani so prispele. Železna vrata se odpro, a v hišo stopi visok človek.

Bil je grof Orlov.

Ni bil izredno dobre volje, ko je stopil v svoj "hram". Prešlo bo najbrž mnogo časa, ko bo zopet lahko prišel.

666 MAZILo
za
PREHLADE

Tekočina - tableti
mazilo - nosne
kapljice
CENA:
5c, 10c, 25c

Zamenjajte vaše hranilne knji-žice za pohištvo, električne washers in ledenice
KRICHTMAN & PERUSEK
FURNITURE CO.
15428 Waterloo Road
Odprto zvečer

Nekoliko besed spregovori z madame Kristomo, nato vpraša, da li je spoznala Elizabeto kjo se nahaja.

— Se ne, gospod grof, — od-vrne starka. — Mislija sem, da bo bolje, da je ne upotim. Milo-stivi gospod bo imel dvojni užitek, ko bo videl prestrašenje mlade deklice. —

Grof Orlov se je zadovoljno smehljal.

(Dalje prhodnjih)

Dekleta in žene

Sedaj je čas, da si izberete ali naročite fino spomladansko — "STERLING" suknjo ali suit di-rektno iz Sterling tovarne, po veliko nižjih cenah, kakor kje drugje.

Ker mi ni mogoče vas vse obi-skati ob pravem času, zato vas prosim, da me pokličete, pišete ali se oglasite, da pridem po vas in vas peljem direktno v tovarno.

Se vam priporočam

Benno B. Leustig

1034 Addison Rd.

Tel.: ENdicott 8505

Vsem Slovencem,

ki čitajo angleško, kakor tudi staršem, ki želijo dati svojim od-raslim sinovim in hčeram v roke dobro knjigo, priporočamo krasno novo povest

Grandsons

(VNUKI)

KATERO JE SPISAL

Louis Adamic

Avtor 'The Native's Return,' 'Laughing in the Jungle' in 'Dynamite'

✱ ✱

To je povest treh vnukov slovenskega izseljenca v Ameriki.

Cena lepo vezani knjigi obsegajoči 371 strani, je \$2.50.

NAROČILA SPREJEMA

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE. — — — — CLEVELAND, OHIO

Ali je vaša trgovina med onimi, ki oglašajo v "Enakopravnosti"

?

?

?

NIKAR BITI SUZNJI NEPREBAVNOSTI

Trinerjevo Grenko Vno vas reši tega

"Zahvaliti se Vam moram za Trinerjevo grenko vno. Skozi leto dni sem trpel radi neprebnosti — kar-koli sem povžil je ustvarilo plin v mojem želodcu. Pred tremi tedni sem opazil vaš oglas, kupil stekleni-co in od prve čajne žličke, ki sem ga povžil je moja želodčna stitnost pre-šla. Bilo je kot opustitev kaznjene-cu. Moja čreva sedaj delujejo vedno kot ura in sedaj jem s slastjo. Vsi svesti. Wallace A. Combs."

Ako trpite vled neprebnosti, slabega apetita, zaprtosti, plinov, glavobola, nervoznosti, nemirnega spanja, prevelike utrujenosti, kupite si Trinerjevo grenko vno; jemljite ga 2-3-krat po eno čajno žličko pred obedvanjem. V vaših lekarnah.

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Joseph Triner Company, Chicago